

Aaveissa Vainko Olet Mun

Viikate

Valkeat kesdyt, valkeat vedet kaarisilloin
Kutsuvat kaislikot, kutsuvat kaaritet illoin
Iltamme saa kuin usva uuteen lumpeen kukkaan
Varoen
Ja meidit kuin maisema maalataan

Vaienneet muut, vaienneet valovuotein matkat
Valvovat puut, riippuvat koivut, lakkalatvat
Pddllemme kdyden
Sallien vain kuutamon tdyden
Kuin varoen
Ja maisema se meistit kauas katoaa

Ei soisi tmdn koskaan pddttyvdn
Ei soisi kellot murhendytelmdn,
Ellen taas silmidni avaa pddlld peilin rikotun
Aaveissa vainko olet mun

Hiljainen kesdyt hiljalleen kdyden veden selkd
Mind tieddn sen, ajatus jota kaikki pelkd
Ettd kaartuis' koivut ei, ei usva koskis' lumpeen kukkaan
Se mikit meidit pakottaa jdlleen silmit avaamaan

Ei jaksa aamu nousta alta kylmdn uljylampun
Viritellen vilun jousta kulkee kukin yctdn yksinddn

Ei soisi tmdn koskaan pddttyvdn
Ei soisi kellot murhendytelmdn,
Ellen taas silmidni avaa pddlld peilin rikotun
Aaveissa vainko olet mun

Ei soisi tmdn koskaan pddttyvdn
Ei soisi kellot murhendytelmdn,
Ellen taas silmidni avaa pddlld peilin rikotun
Aaveissa vainko olet mun